

Van uw kerkenraad

Nog even en de scholen hebben vakantie. De zomer, een periode van rust breekt aan. Vreemd dit jaar, omdat de afgelopen tijd ook al zo stil was... Ook vreemd, omdat je niet zomaar meer overal vrij kan bewegen, je moet 1,5 meter afstand blijven houden, al mogen we weer veel meer dan in maart/april. Sommigen durven het aan op vakantie te gaan (wij gaan vanaf 7 juli naar Noord-Duitsland), velen blijven dit jaar liever in Nederland, of liever helemaal thuis.

Gelukkig kunnen we dit speciale berichtenblad nog een maand volhouden, de doopsgezinde predikanten blijven ons zolang nog huisdiensten opsturen. We weten dat velen van u dit blad op prijs stellen, we zijn er al helemaal aan gewend, ermee stoppen zou voor mij ook heel raar voelen. Nanny de Vries-Douma, ook lid van de kerkenraad en verantwoordelijk voor diaconie en ons reguliere berichtenblad zal dit stukje nu ook van mij overnemen, bedankt, Nanny! Ik hoop dat u allen, op vakantie of thuis, een goede tijd tegemoet gaat. Geniet van het mooie weer en blijf ook om elkaar denken, want persoonlijk contact is nu belangrijker dan ooit!

Wietske

Seizoenen

En toen het nieuwe licht kwam
kwam het nieuwe licht in mij
en toen het nieuwe groen kwam
kwam het nieuwe groen in mij
en toen de nieuwe zon kwam en lachte
lachte de nieuwe zon in mij.
Zo heeft het moeten zijn
het donker, de pijn, het verdriet,
de eenzaamheid, het lag achter mij
toen het nieuwe licht kwam.
Je kunt het niet oproepen
of aansteken
het komt wanneer het komt.
Laat het zo
laat het over je heen komen
alles komt uit zijn hand.

Toon Hermans

Berichten van onderweg

Foto: photog_at (Flickr)

Nu we uit de lockdown zijn gekomen beginnen veel mensen weer vakantieplannen te maken. Binnen Nederland of toch maar weer naar het buitenland? En dan maar hopen dat de tweede golf geen roet in het eten gooit. Zelf zit ik ook vol plannen en ideeën. Mijn behoefte om rond te trekken en om te reizen is van jongs af aan groot. Ik ben een bevoorrecht mens.

In het najaar is Ali, een jonge Iraanse asielzoeker onze kerk binnengelopen. Sindsdien heb ik contact met hem en doe ik met veel hulp van de diaconie mijn best voor een verblijfsvergunning en voor een opleiding. De opleiding hadden we rond en toen ging de school dicht vanwege de coronacrisis. Voor hem was de lockdown erger dan voor mij: geen school en geen contacten, maar gewoon binnenblijven. Voor hem is er nu geen sprake van vakantieplannen. Zonder paspoort en verblijfsvergunning kan hij de grens nooit over en binnen Nederland reizen is niet zonder risico als je geen verblijfsvergunning hebt.

Vastgelopen

In het Midden-Oosten is het onveilig als je tot een religieuze of etnische minderheid behoort. Het is onveilig als je uitspraken doet die de lokale machthebbers onwelgevallig zijn. Daarom zijn miljoenen mensen op de vlucht geslagen naar de Libanon en Turkije. Een heel klein deel daarvan, enkele tienduizenden hebben geprobeerd om het vrije Europa te bereiken. Zij zijn onderweg vastgelopen in Griekenland.

Europa viert dit jaar vijfenzeventig jaar bevrijding en terecht. Europa lijkt vergeten te zijn, dat er na 1945 miljoenen zogeheten 'Displaced Persons' onderweg waren. Vijfenzeventig jaar later verzetten de Tweede Kamerleden van het CDA en de VVD zich tegen de komst van een paar honderd vluchtelingenkinderen uit Griekenland. Is er iets mis met ons geschiedenisonderwijs?

Remonstranten zijn ervaringsdeskundigen

Ik ben remonstrant en als remonstrant heb ik vorige jaar het vierhonderdjarige bestaan van de Remonstranten gevierd. Vierhonderd jaar geleden werden prominente remonstranten gevangengezet, anderen uit hun ambt gezet en velen doken onder of sloegen op de vlucht. Waaronder de remonstrantse burgemeester van Amersfoort, de stad waar ik nu woon. Zij waren tegen hun zin onderweg, maar de geschiedenis wijst ook uit dat velen goed zijn opgevangen. Remonstranten zijn aan hun eigen geschiedenis verplicht om zich anno 2020 in te zetten voor vluchtelingen of voor anderen die onderweg zijn vastgelopen.

Geschreven door Arriën Kruyt (lid van de Johanneskerk in Amersfoort en voorzitter Geloof & Samenleving) Bron: <https://www.remonstranten.nl/blog/inspiratie/berichten-van-onderweg/>

Liturgie voor een huisdienst; enkele opmerkingen vooraf:¹

Welkom zuster, broeder!

- Overweeg deze huisdienst op het gebruikelijke tijdstip als anders te houden. Dat verbindt de eenheid: als we dezelfde teksten beleven wordt de afstand minder groot.
- Overweeg om van tevoren één (of twee) cd ('s) met (religieuze) muziek te kiezen, één om mee te beginnen en één om aan het slot mee te eindigen.
- U kunt een kaars met lucifers klaarzetten.
- Na afloop is er de gebruikelijke collecte, voor de bestemming zie de laatste bladzijde. U kunt een bedrag overmaken naar het genoemde rekeningnummer.
- Als videodienst is deze (ondertiteld en niet ondertiteld) vanaf zaterdag te zien op www.kerkdienstgemist.nl en als audio te beluisteren op de nieuwspagina van www.dggroningen.doopsgezind.nl met orgelspel en/of -begeleiding voor de liederen, door Eeuwe Zijlstra.
- Koffie is er, vooraf en/of na afloop van deze huisdienst.

ds. Geert Brüsewitz , voorganger van DG Groningen
wensst u een goede dienst toe in verbondenheid.

Reacties op deze huisdienst graag naar: gjbrusewitz@gmail.com

---

¹ Deze orde van dienst is geïnspireerd door het doopsgezinde dienstboek *De gemeente komt samen* (1998).

De gemeente komt in gedachte samen

'Jouw Vriendschap'

- **Muziek of Orgelspel**
- **Ontsteken van een kaars, doet u het thuis ook?**

Ontsteken wij het licht:

U bent de vlam van ons bestaan, u bent licht op ons pad, zomerlicht om ons heen,
bron van licht in ons, vriendelijk licht dat ons aan elkaar verbindt!

- **Lied 970**

1 Vlam - men zijn er ve - le, één is het licht,
licht van Je - zus Chris - tus,
vlam - men zijn er ve - le, één is het licht,
wij zijn één in Chris - tus.

3. Gaven schonk Hij vele,
één is de Geest,
Geest van Jezus Christus,
gaven schonk Hij vele,
één is de Geest,
wij zijn één in Christus

- **Bemoediging en Votum**

Onze samenzijn is in de naam van Hem uit wie, door wie en tot wie alle dingen zijn.
Die eer toekomt en ook in dit uur worde toegebracht.
Genade zij ons en vrede van God de Vader en Jezus Christus onze Heer,
in de Heilige Geest, Amen

- **Moment van verstillig**
- **Kort Inleidend Orgelspel naar psalm 89**

- **Psalmgebed** in woord en muziek - tekst uit 150 psalmenvrij van Huub Oosterhuis

Jij was -jij bent- jij zal
 Hoor mijn lied, mijn hart is vol,
 mijn mond loopt over: jouw vriendschap
 is hoogbouw tot in de wolken.
 Geen godenzoon evenaart je.

Nooit zal ik breken met jou
 wees niet bang, voor geen vijand.
 Jou worden kinderen geboren
 tot een troon in de hemel.

Het luchtruim is vol van goden
 maar niemand is als jij.
 Aanvoerder zachtmoedig
 geen zee gaat jou te hoog.

Als zij mijn woorden verachten,
 geen gerechtigheid doen
 zal ik ze slaan met rampen.
 Maar jou verloochen ik nooit.

Jij hebt haar monsters gekoest.
 Nu wandel jij over haar golven.
 De aarde, woest en leeg,
 werd volle aarde en akker.

Heb je gezegd, gezworen
 aan David-maar niet gehouden,
 dat hoge woord, die belofte:
 jij hebt je gezalfde verstoten.

Noordpool, zuidpool, Monte Rosa
 door jouw handen gemaakt -
 daar hoog gezeten straal je
 liefde uit en trouw.

Een vrouw in haar binnenkamer,
 eeuwen en eeuwen later
 vroeg je wat er gebeurd is.
 Jij sprak tot haar, in een droom:

Jij was, jij zal, jij bent
 onze kracht om de weg te gaan
 aan te durven de dag,
 de middag, donkere nachten.

Ik was in een donkere nacht
 ver weg van mijn eigen woorden.
 Durfde geen mens meer vertrouwen,
 voelde mij dood en verstoten.

Orgelspel naar psalm 89
 Ooit heb jij plechtig gezworen,
 in visioenen gesproken:

Ik dacht: ik ga David, die patser,
 verwerpen, ik laat hem vallen.
 Toen hoorde ik een menigte
 mensenstemmen mij roepen:

'Jou heb ik uitverkoren,
 David, mijn rossige jongen,
 om te zijn mijn gezalfde

jij met je naam Ik-zal
 erbarmend genadig lankmoedig.
 Toen keerde ik in mijzelf
 en schaamde mij voor mijn ontrouw.

ik zal mijn woord tot je spreken,
 ik leg je hand op de zee
 je rechterhand op de branding.

Toen heb ik uit zijn geslacht
 iemand gevraagd, een gerechte,
 om het opnieuw te proberen:
 vrede op aarde voorgoed.'

Herder ben je en koning
 om te zorgen voor vrede.
 Roep me, roep me maar "vader"
 mijn eerstgeborene, jij.

- **Stilte**

- **Korte Meditatie bij 'De Vriendschap' van Picasso**

Jouw vriendschap. Woorden van vriendschap. In deze Psalm wordt een vriendschap beschreven: wat een vriendschap kan inhouden tussen God en mens. Nabijheid. Zo nabij als vrienden kunnen zijn. Moeilijk je soms misschien weer voor te stellen in deze corona-tijd. Kijken we naar het beeld van Picasso: twee mensen dichtbij, in rust. Kijken ze rustig, kijken ze naar iets wat naar beneden is. De één de arm op de schouder en met de andere arm vasthoudend. Er zit tederheid in. Een zekere zorgzaamheid. Liefdevol. Maar het is ook een stevig beeld. Krachtig. Sterk. Sterke emoties die er soms kunnen zijn, tussen God en mensen blijkbaar ook. De mens tegenover God en God tegenover de mens. Vriendschap kan het aan. Vriendschap houdt het uit.

- **Stilte**

De Vriendschap – Pablo Picasso

Bijzonder die vertrouwelijke omgang tussen God en mens. Bijzonder om zo geportretteerd te worden. Die God die menselijke kanten heeft. En tegelijkertijd krijgen wij daar misschien ook goddelijke kanten mee. In dat gesprek gaat het over nabijheid, over elkaar nabij zijn.

En dat is iets wat me heel erg bezig houdt ook in deze tijd, waarin we eigenlijk in dat wat dan zogenaamd nu het nieuwe normaal heet eigenlijk helemaal elkaar niet zo nabij kunnen zijn. En kan het dan echt niet, of is dat ook een gedachte, die zich in mijn hoofd vastzet. Ik denk dat laatste toch wel, want ook in een gesprek door de telefoon, of op afstand kun je soms toch wel nabij zijn.

En misschien is juist die gemankeerdheid, dat je niets kunt aanraken ook wel weer een stimulans om op andere manieren nabij te worden, nog nabijer te komen.

Ik zie mezelf nog staan een paar weken geleden, toen mijn jongste dochter een kindje had gekregen en het even niet goed leek en zij met haar partner daar in het UMCG waren - kindje op de intensive care - en wij hen niet echt konden troosten. In ieder geval, ik kon mijn dochter niet in mijn armen nemen. We

stonden daar voor het ziekenhuis waar we naar toe gereden waren even met elkaar te praten en ik zag hen beiden staan met hun verdriet, met hun vragen en ik met mijn vragen en Dink, mijn vrouw, met onze vragen, met onze nabijheid en tegelijkertijd voelde ik toen heel schrijnend het gebrek aan nabijheid en dichtbij kunnen komen. En toch, toen ik na dat moment weer naar huis reed, dacht ik: misschien eigenlijk nog wel belangrijker dan het werkelijk nabij zijn, is de wéns om nabij te zijn. En die komt over. Eigenlijk voelde ik me toch wel heel nabij op dat moment. Ook al was die fysieke nabijheid misschien anders. Misschien dat dat zo voor mijn gevoel ook met vriendschap kan zijn. Ook al is die fysieke nabijheid van een vriendschap er dan misschien niet helemaal.

Misschien is het wel zo als met oude vrienden, dat je elkaar over grote afstand en grote tijden toch ineens weer werkelijk als vrienden kunt beleven. Oude vrienden. Misschien kan dat ook zo zijn met de relatie die we met God onderhouden. Oude vrienden. Niet zo nabij als met anderen, die heel dichtbij zijn, maar toch vertrouwd Een soort gevoel van: 'Hij kent mij en ik ken H/hem'. Dat gevoel wil ik ook in deze tijd van corona vasthouden. Omdat het me helpt om stil te staan bij wat me inspireert en beweegt. Omdat het me helpt bij de gedachte aan de mensen die me dierbaar zijn, ook in de gemeente: op afstand en toch dichtbij. Zo gaan ze ook van tijd tot tijd door mijn gedachten. In het gebed en in de aandacht die ik aan de mensen in de gemeente wil geven en wederzijds. Het voelt soms wat opgelaten als ik hoor van mensen, dat ze zeggen: 'ik heb aan u gedacht de laatste tijd' of: 'ik heb voor je gebeden'. En misschien dat die zelfde gelegenheid zich voordoet als ik dat zeg tegen anderen. En toch, toch doet het goed. Op een zekere afstand doet het goed. Het voelt goed. Alsof je elkaar toch aanraakt. Alsof je toch in elkaars beschutting bent.

Ik hoop dat we deze zomer, waarin we ongetwijfeld nog niet zo bij elkaar kunnen komen, in elkaars nabijheid en geborgenheid kunnen blijven en kunnen zijn. Pas goed op u zelf, denk om u zelf en denk om de ander, de naaste, dat ze samen denken om wat ons verbindt, de gemeente, het geloof, de hoop en ook de liefde. Amen.

- **Lied 936** Luister naar de Wind (Nieuw Liedboek)

1 Luister naar de wind, die een lied van liefde zingt:
 'kom zoals je bent, met je treurend hart, mijn kind,
 en ik zal jou ver-los-sen, dat je vre-de vindt.

2 Houd je vast aan mij,
 als je eenzaam bent en klein
 en wees niet bezorgd,
 ik zal altijd bij je zijn.
 Ik geef je overwinning
 over dood en pijn'.

3 Jezus, U bent Heer,
 en ik ben uw zwakke kind.
 Maar U geeft mij kracht
 als de vijand mij weer vindt.
 O bron van eeuwig leven,
 U die mij bemint.

- **Voorbeden**

Laat ons bidden.

Eeuwige, ongeziene, grote God, Uw vriendschap omhult ons, opdat wij elkaar als vrienden willen behandelen. Opdat wij elkaar in deze wereld willen zien als mensen met wie we het samen moeten doen, mogen doen, willen doen. Help ons om de ander te zien zoals wij zelf zijn. Help ons om vergevingsgezind te kijken naar ons zelf en naar de ander. Laat ons vooral ook dat zien wat verborgen lijkt te blijven: de pijn van mensen, onze pijn. Het verdriet van mensen, ons verdriet. Dat wat ons zwaar valt. Waar me misschien minder goed over praten. Dat onze nabijheid niet altijd de fysieke nabijheid hoeft te zijn maar ook de nabijheid kan zijn van: luisteren, stil zijn, aandachtig. Zo elkaar nabij zijn is dat wat God voor ons ook wil zijn. In de stilte van dit gebed noemen we U wat ons dan te binnen komt. Als onze nabijheid en nabijheid die wij zouden wensen.

- **Stil gebed**

- **En met de woorden die Jezus ons leerde, bidden we U:**

Onze Vader, die in de hemelen zijt;
 Uw naam worde geheiligd.
 Uw koninkrijk kome.
 Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, also ook op de aarde.
 Geef ons heden ons dagelijks brood.
 En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren.
 En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
 Want van u is het koninkrijk,
 en de kracht,
 en de heerlijkheid
 in eeuwigheid.
 Amen.

- **Bemoediging en Zegen**

En als we dan vanuit deze viering de week weer in gaan, met onze gewone dagelijkse bezigheden, laten we dan voor de tijd die voor ons ligt elkaar bemoedigen en vragen om Gods zegen:

Wees dan standvastig, onwankelbaar en ten allen tijde overvloedig in het werk van de Heer. De genade van onze heer Jezus Christus, de liefde van God en de gemeenschap met de Heilige Geest is met ons allen.

- **Orgelspel ten antwoord op de zegen of Muziek**

Mededelingen

- Deze dienst werd samengesteld door ds. Tjalling Kindt, predikant a.i. in de Doopsgezinde Gemeente Groningen.
- Alle diensten en bijeenkomsten zijn opgeschort voor onbepaalde tijd. Onze gemeente volgt de landelijke richtlijnen aangaande de volksgezondheid. In elk geval tot 1 augustus zijn er geen kerkdiensten of andere activiteiten. We beginnen in augustus met enkele activiteiten die verantwoord en leuk zijn, waaronder een expositie en enkele ontmoetingen. We informeren u in ons volgende berichtenblad van juli/augustus.
- Wij proberen dit extra berichtenblad wekelijks bij u thuis te bezorgen. Wilt u dit liever per email (of niet meer) ontvangen, meld dit dan aan Thea of Wietske (06-22829298 of via wietskewiersma@hotmail.com).
- Wilt u graag (telefonisch) contact met iemand van de kerk dan kan dat via Akke Doornbos (coördineert bezoeksters) tel: 06-49666646 of Tineke Bosma (pastoraal werkster) tel: 0519-220592.
- De collecte van de diaconie is deze week bestemd voor het Doopsgezind Inloophuis in Almere. U kunt uw bijdrage overmaken op rekeningnummer NL52RABO0307833372 ten name van Diak. Doopsg. en Rem. Gem. Dokkum onder vermelding van collecte 28 juni.

Tot slot:

- Vergeet elkaar niet: bel en mail elkaar, stuur een kaartje, en bid om genezing en gezondheid voor broeders en zusters, en voor vele anderen om ons heen en veraf, voor werkers in de zorg, de vele vrijwilligers, en voor de overheid. Bied waar het kan, uw diensten aan voor hen die extra aandacht nodig hebben, bijvoorbeeld boodschappen halen.

